

at jeg har set noget saadant i Bladene, men det er jo muligt at jeg tager fejl. (*J. P. Nielsen*: Det er i højeste Grad muligt). Ja, det er muligt, jeg tager fejl, det vil senere vise sig, men i hvert Fald vil jeg hævde, at det Standpunkt, det ærede Medlem har indtaget, hver Gang vi har hørt ham dernede, i Virkeligheden har været, at han vilde støtte disse Folk, jeg her har talt om, men hver Gang det ærede Medlem taler herinde synes jeg, han har en anden Opfattelse. Jeg har den Gang fundet det rimeligt, at disse Krav blev undersøgt, og jeg agter ikke at tage et andet Standpunkt herinde, end jeg har taget dernede; det kunde aldrig falde mig ind. Men det Spørgsmaal, jeg her har rejst, — det ved den højtærede Justitsminister jo godt, og han falder derfor ikke saadan i som det ærede Medlem —, er Spørgsmaalet om de Prioriteter, der er tilbage. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger saa, at de Folk har jo for en stor Del faaet de Penge, de skulde have, gennem Valuta-reguleringen. Det vil den højtærede Minister heller ikke sige, for han ved, det drejer sig for en stor Del om umyndiges Midler, hvoraf ikke ret meget er gaaet ind under Valuta-reguleringen.

Jeg vender derefter tilbage til den højtærede Minister. Den højtærede Minister siger, at jeg ikke har været opmærksom paa den Vanskelighed, det kunde volde i Fremtiden, naar der skulde afsiges Domme om Betaling i en Mønt, der ikke længere eksisterede. De stakkels Mennesker, der kom i den Situation, havde den højtærede Minister imidlertid tænkt paa. Ja, jeg komplimenterer den højtærede Minister for hans Evne til at skrive en Sag om. Men det har jeg nu egentlig ikke tænkt paa, jeg har tænkt paa de andre, paa disse Domme, der fremtidig formentlig ogsaa vil komme til at lyde paa Betaling i Papirmark, skønt dette efter min Opfattelse i Fremtiden ligesom i den Tid, der er gaaet, er lovstridigt. Jeg mener, at alle de Domme, der er fældet, er ikke forenelige med Loven om Indførelse af dansk Mønt i de sønderjydske Landsdele. Ja, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men jeg kan dog anføre en saa fremragende Jurist ... (*Justitsministeren* [Steincke]: Jeg sad ganske rolig). Naar den højtærede Minister sad ganske rolig, vil han sikkert ogsaa høre roligt paa, at en saa fremragende Jurist som Dr. jur. Cohn deler den samme Opfattelse og har udtrykt det paa den Maade, at den Dom, der er fældet af Højesteret, er i Virkeligheden ikke lovmedholdelig, fordi der burde have været

dømt til Betaling i Kroner. (*Justitsministeren* [Steincke]: Det er en Højesteretsdom). Ja, det er en Højesteretsdom, men selv Højesteret kan, som det har vist sig tidligere, ogsaa tage fejl, og her maa jeg paastaa, at mange fremragende Jurister deler den Opfattelse, jeg har, og hvis den højtærede Minister ønsker det — hvad jeg gaar ud fra, han ikke gør, for jeg tror, at han kender det Synspunkt, adskillige Jurister har —, saa kunde jeg fremføre Eksempler derpaa; og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg tror, det er rigtigt, thi fra den Dag, da den danske Møntlovgivning blev indført i Sønderjylland, var Mark et ulovligt Betalingsmiddel og det maa efter min Mening være Domstolens Pligt at dømme i Henhold til denne Lov, og vil de dømme til Papirmarks Værdi, bør de alligevel dømme til Betaling i Kroner; men dette er ikke sket. Det er derfor, jeg holder paa, at Domstolene har ikke holdt sig Loven efterrettelig.

Nu har jo det, der har været Tale om indtil dette Øjeblik, drejet sig om Fordringer, hvor Fordringshaveren og Skyldneren, Kreditor og Debitor, boede indenfor Landets Grænser. Men helt saa simpelt er dette Forhold nu ikke. Vi har adskillige Tilfælde, hvor Fordringshaveren bor udenfor Landets Grænser, medens den Gæld, der skal afvikles, skal afvikles af en Mand her i Landet. Jeg vil gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa dette, for det er mig meddelt i disse Dage, at netop i en af de Sager, som jeg før citerede Uddrag af, har man fra den flensborgske Landsrets Side nægtet sin Medvirkning til, at Dommen kunde fuldbyrdes. Det, der skete i dette Tilfælde, var, at en Prioritetshaver er kendt pligtig til at modtage en Prioritet, jeg tror, den var paa 14 000 Mark, men denne Enke, som bor i Angel eller Flensborg, har nægtet at modtage den. For at en saadan Dom kan fuldbyrdes, kræves en tysk Rets Medvirken; men efter hvad man har meddelt mig — det er jo muligt, at den højtærede Justitsminister har faaet Meddelelse derom —, nægter Retten at medvirke dertil, idet den siger, at denne Dom ikke er i Overensstemmelse med tysk Opfattelse af denne Lov. Nu vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, hvad skal der ske i et saadant Tilfælde, naar denne Dom ikke kan fuldbyrdes uden videre? Vedkommende kan formentlig ikke faa strøget denne Prioritet. Det er jo muligt, at det kan ske, jeg kender ikke Loven saa nøje, men det er muligt, at det kan ske ved Føgedkendelse. Tilbage bliver dog alligevel